

РЕШЕНИЕ

№ 22326

гр. София, 03.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **1256** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба, подадена от А. Н. Н. срещу заповед № 8121К-13175/19.2.2025 г., издадена от министъра на вътрешните работи, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е прекратено служебното правоотношение.
Жалбоподателката твърди, че е узнала за наложеното ѝ наказание, без да е била уведомявана за извършените в дисциплинарно производство действия, тъй като е била „в болничен“.
Независимо, че не е запозната, твърди, че заповедта за уволнение е немотивирана. Не е извършила твърдяното нарушение. Не е могла да се защити, тъй като ѝ е било отказано участие в производството. Не са налице предпоставките по ЗМВР за налагане на най-тежкото наказание. Не са налице описаните в нея факти. Претендира разноски.
Ответникът – министърът на вътрешните работи, оспорва жалбата. Твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните изисквания. Издадена е в писмена форма, с всички необходими реквизити. По безспорен начин е установено деянието, като при определяне тежестта на наказанието е взета предвид тежестта на нарушението. Обжалваният акт е издаден съобразно целта на закона. Осигурена е възможност на жалбоподателя да упражни правото си на защита, в пълен обем. Жалбоподателката е извършила вменените ѝ нарушения. Претендира разноски.
Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения 14-дневен срок.

Жалбоподателят е заемала длъжността „полицейски инспектор“, V степен в група „Териториална полиция“ – Средец, сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ на СДВР.

Жалбоподателката е наказана за това, че са налице данни за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 192, ал. 2, т. 4 ЗМВР – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ – т. 15, т. 19, т. 20 и т. 44.

Видно от заповедта за уволнение, както и въз основа на представените доказателства, дисциплинарното производство е започнало въз основа на сведения № 225000-15567/11.8.2025 г. от сдружение „Организация на евреите в България „ШАЛОМ“ за проверка на двама полицаи – жалбоподателката и К. М. Б..

По отношение на тези полицаи било установено /а и се подкрепя от събраните доказателства/, че г-жа Л. Ф. е прехвърлила, на тези служители, собствения си недвижим имот – апартамент, находящ се в [населено място], [улица], посредством нотариално заверено пълномощно, срещу задължение за издръжка и гледане – нотариален акт № 86, том I, рег. № 4048, дело № 82/2025 г., вписан под № 186, том CVIII, дело № 35682/2025 г. на Службата по вписванията – [населено място].

Прието е, че е извършен волеви акт от страна на инспектор Н., с което е нарушила етичните норми, което е станало достояние на граждани, на представители на „Ц.-ШАЛОМ“, уронен е престижът на службата, на полицейските органи, както и на органите на съдебната власт /предвид това, че е образувано досъдебно производство, за същото деяние/. Действията не кореспондират на заеманата длъжност. Това е така и поради това, че именно при изпълнение на служебните си задължения жалбоподателката е имала възможност да се запознае с г-жа Ф. и да създаде доверителни отношения. Използвайки служебното си положение, тя е проучила обстоятелството, че г-жа Ф. няма близки и роднини, на които да може да разчита, а е самотно живуща възрастна жена. Като доказателство се сочи, че на 1.4.2025 г. инспектор Н. е извършила справка за г-жа Ф. в АИС относно всички български документи, достъпни в НРБЛД, преди инспектор Б. да бъде снабден с удостоверение за наследници – изх. № РВЕ25-УГ01-3500/11.4.2025 г. на С. Х. Ф. и изх. № РСЦ25-УГ01-2490/16.4.2025 г. на Т. К. Ф..

Представена е преписката по оспорения акт, в цялост, като отделните доказателства ще бъдат обсъдени по-долу.

Настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, поради което е процесуално допустима.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – чл. 204, т. 1 ЗМВР.

Спазени са установената писмена форма по чл. 59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В заповедта се съдържат посочените факти, видно от установеното по-горе. Отражено е, че заповедта е издадена вследствие на фактическата обстановка, подробно описана. Детайлно са

описани времето /периодите/, както и в какво се изразява нарушението според наказващия орган. Видно от мотивите, са съобразени изискуемите от закона факти. Посочено е в какво се състои нарушението, както и неговата квалификация - по чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, който предвижда като такова неспазване на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР. Видно от заповедта, ясно и точно е посочено с кое деяние, какво точно нарушение на служебната дисциплина е прието, че е извършено, като действително.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания. Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени административно-производствените правила по ЗМВР.

Не е спорно, а и от доказателствата се установява, че срещу А. Н. е било образувано дисциплинарно производство – със заповед № 8121К-8817/25.6.2025 г. на министъра на вътрешните работи.

Изпратена е до жалбоподателката поканата от 26.6.2025 г. за образуване на дисциплинарно производство срещу нея. Видно от протокол № 513р-78546/24.7.2025г. членове на дисциплинарно разследващ орган са посетили адреса на инспектор Н. – в [населено място], [улица], вх. Г, ет. 1, ап. 1, но тя не е била намерена там. Изготвено е съобщение съобразно чл. 18а, ал. 9 АПК, което е било залепено на входната врата. Екземпляр е залепен и на таблото за обявления в сградата на 01 РПУ – [населено място], [улица], ет.1, както и на входната врата на Участък „Средец“ с адрес [населено място], [улица]. Съобщението е било качено на интернет страницата на СДВР, раздел „Информационен център“, „Официални съобщения“, публична информация.

Съставени са и протоколи от 2, 11 и 31 юли 2025 г. за проведени телефонни разговори с инспектор Н. относно необходимостта да ѝ бъдат връчени поканата от 26.6.2025 г. и заповедта от 25.6.2025 г., при които инспектор Н. е била уведомена, че наличието на болничен лист не е пречка за връчване на поканата и заповедта.

Изпратена е поканата и от 9.7.2025 г. чрез Еконт и съобщение от 8.7.2025 г. чрез „Български пощи“, но инспектор Н. е отказала да получи пратката, видно от приложените разписки, съответно – е върната като непотърсено.

На 30.7.2025 г. е постъпило писмо от инспектор Н., с което е уведомила, че е в законоустановен отпуск поради бременност не може да се яви на 31.7.2025 г. в сградата на 01 РУ-СДВР за връчване на документите.

За резултатите от проведеното „разследване“ е изготвена обобщена справка от 9.10.2025 г., която е връчена на жалбоподателката на 10.10.2025 г., отново по реда на чл. 18а, ал. 9 АПК. Видно от протокол от 10.10.2025 г. са проведени телефонни разговори с нея, но тя е заявила, че не желае да се запознае, тъй като има заведено дело.

На 14.10.2025 г. е посетен адресът, посочен по-горе за запознаване с документите по дисциплинарното производство, но при многократно позвъняване на входната врата никой не е отговорил. Изготвени са съобщения за връчване съгласно чл. 18а, ал. 9 АПК, залепено на входната врата. Екземпляр е залепен и на таблото за обявления в сградата на 01 РПУ – [населено място], [улица], ет.1, както и на входната врата на Участък „Средец“ с адрес [населено място], [улица]. Съобщението е било качено и на интернет страницата на СДВР, раздел „Информационен център“, „Официални съобщения“, публична информация.

Такива процесуални действия са предприети и за запознаване с мотиви № 8121р-20748/12.11.2025 г. за даване на допълнителни обяснения/възражения. Към 27.11.2025 г. не са постъпили такива.

Предвид така установеното следва да се приеме, че е неоснователно твърдението на жалбоподателя, че не е била редовно уведомена за воденото срещу нея производство. Налице са предпоставките на чл. 206, ал. 5, т. 1, пр.1 ЗМВР.

Заповедта е издадена в 2-м. срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР, изчислен в съответствие с нормата на чл.

196, ал. 1 и 2 ЗМВР.

Дисциплинарно разследващият орган е изготвил обобщена справка от 9.10.2025 г. и становище от 24.10.2025 г. Същевременно, ответникът не е приел становището на ДРО, като е изготвил мотиви от 12.11.2025 г. и е издал оспорената заповед на 19.12.2025 г.

Спазен е и 2-г. срок по чл. 195, ал. 2 ЗМВР за налагане на наказанието.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила; не са допуснати нарушения, ограничаващи правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Спазени са процесуалните срокове за водене на дисциплинарното производство.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

На първо място, съдът намира, че по категоричен начин се установява извършването на деянието, за което жалбоподателката е била наказана.

Безспорно се установи, че г-жа Л. Ф. е прехвърлила, на нея и още един служител, собствения си недвижим имот – апартамент, находящ се в [населено място], [улица], посредством нотариално заверено пълномощно, срещу задължение за издръжка и гледане – нотариален акт № 86, том I, рег. № 4048, дело № 82/2025 г., вписан под № 186, том CVIII, дело № 35682/2025 г. на Службата по вписванията – [населено място]. Всички предхождащи действия във връзка с подписването на договора, вкл. и подписване на пълномощното, са били извършени от приобретателите Б. и Н..

Същевременно се установява, че те редовно са се срещали преди това с г-жа Ф., насаме /така показанията, дадени от домашната помощница И. М./, поставили камера в жилището ѝ, след известно време разполагали и с ключ, а впоследствие започнали да изнасят и вещи. Тя сочи още, че първоначално работила добре, но след появата на Б. и Н. г-жа Ф. започнала да се държи по-грубо. Същевременно, г-жа Ф. била щастлива и доволна от техните посещения и им се доверила изцяло /така сведение № 225р-29746/188.2025 г. на 01 РУ-СДВР.

Същевременно, видно от изготвената по досъдебно производство експертиза на г-жа Ф. се установява, че вследствие прекарания мозъчен исхемичен инсулт, нейните постъпки са импулсивни, непремерени, с предовряване на рисковете, недооценъчност и отсъствие на зрялост и логика. Тези обстоятелства, както и несъответната оценка я поставят в повишен риск по отношение на преценките и действията.

Експертите по комплексната съдебно-психиатрична експертиза, изготвена за нуждите на досъдебното производство, посочват, че г-жа Ф. не знае и не би подписала нотариален акт. Полицейските служители не са поели задължение да се грижат за нея. При посещение на адреса ѝ експертите са установили, че жилището ѝ е било в крайно занемарено състояние – тежка миризма, натрупани вещи, замърсявания, течове и т.н. Г-жа Ф. е посочила, че асистентката се е грижела за нея, а не полицаите.

Установява се, че жалбоподателката Н. е работила по три преписки по заявления, подадени от г-жа Ф.. Полиците Б. и Н., в работно време, с униформи, са посещавали г-жа Ф. /така записите от камерите на детска градина „Олимпийче/, подробно описани в справка от 15.7.2025 г.

Същевременно, видно от протокол от 11.6.2025 г. за проведен разпит на г-жа Ф. пред съдия от Софийски районен съд, по ДП 225/2025 г., тя не е била наясно чия собственост е бил апартаментът ѝ. Потвърдила е, че е била посещавана от Б. и Н., но грижи за нея полагала И. М.. Посочила е, че е идвал нотариус, който ѝ е казал, че е дошъл само да подпише документи.

Показанията, дадени от г-жа Ф., както и съдебната експертиза са в противоречие с показанията на помощник-нотариус Д. И.. Твърди се, че г-жа Ф. била претърпяла инсулт, но това не се е отразило на говора и мисленето. Прочела на глас пълномощното и г-жа Ф. я изслушала, след което

подписала. Г-жа Ф. познавала Б. и Н., които имали и ключ от жилището.

При изслушването на г-жа Ф. – така протокол от 20.8.2025 г. тя е посочила, че познава Н. във връзка с водени от нея преписки, по подадени от самата Ф. сигнали решила да прехвърли имота на тях, през м. март 2025 г., защото били полицаи и нямало да я измамят. Двата идвали заедно или поотделно, носели ѝ храна. К. /Б./ чистел, а Н. била бременна.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че от събраните относими доказателства следва да се приеме, че жалбоподателката се е запознала с г-жа Ф. във връзка със заеманата от нея служба, както и че отношенията им се развивали именно поради тази връзка /така г-жа Ф. е посочила, че е решила да прехвърли имота поради това, че са полицаи; те посещавали имота ѝ с униформи, в работно време/.

Именно във връзка с това положение са създадени доверителни отношения. Използвайки служебното си положение /като е извършила справки в съответните бази данни/, жалбоподателката е узнала и какво е семейното положение на г-жа Ф. - няма близки и роднини, на които да може да разчита /така установеното, че на 1.4.2025 г. инспектор Н. е извършила справка за г-жа Ф. в АИС относно всички български документи, достъпни в НРБЛД, преди инспектор Б. да бъде снабден с удостоверение за наследници/.

Дори и да се приеме, че са полагани някакви грижи от приобретателите, то те не са били в никакъв случай достатъчни /така показанията на експертите от СПЕ, както и протоколите, с които са снети записите от камерите/, които съдът счита, че следва да бъдат ценени.

Самата г-жа Ф. дава различни и противоречиви сведения, което от своя страна кореспондира с изводите от СПЕ относно психическото ѝ състояние, описано по-горе.

С така описаните по-горе действия на Б. и Н. се е стигнало до сключването на договора за прехвърляне на недвижимия имот на г-жа Ф. срещу задължение за издръжка и гледане, което е станало достояние на граждани, вкл. и на представители на „Ц.-ШАЛОМ“.

С тези действия съдът приема становището на ответника, че са нарушени т. 19 от Етичния кодекс, предвиждаща че „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“, т. 20 „насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“, т. 44 „придобива, владее и ползва имущество, без да злоупотребява със служебното си положение“. Действията, установени по-горе, не кореспондират на изискванията на Етичния кодекс за поведение по време на заеманата от жалбоподателката длъжност.

Ето защо съдът намира, че с поведението си тя е осъществила фактическия състав на цитираните норми на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № 81213-348/25.7.2014 г., поради което е извършила нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР.

При определяне на вида на наказанието е извършена преценка, а и се установява наличието на предпоставките на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Изложени са мотиви, че при определяне на вида на наказанието са взети предвид тежестта на нарушението, последиците от него, обстоятелствата, както и цялостното поведение на служителя.

В случая съдът намира, че тежестта на установеното нарушение съответства на наложеното наказание. Жалбоподателят е извършвал дейност по контрол при неспазване на етичните правила, установени от работодателя. При определяне на наказанието следва да бъде взето предвид и цялостното поведение на жалбоподателя, в рамките на посочения период от време.

Действително, преди това жалбоподателят не е имал наказания, но това обстоятелство не може да омаловажи факта на установеното отношение към нарушението на трудовата дисциплина. Следва да се има предвид и това, че на тази служба е от сравнително кратък период преди процесното деяние.

С това си поведение, жалбоподателката е създала обективна предпоставка за пряко уронване на престижа на държавната служба и отслабване на доверието в държавния орган, допуснала е поведение на работното си място, несъвместимо с установените правила и оттам – до възможност за накърняване престижа на държавната администрация. В този смисъл правилно е наложено най-тежкото наказание „уволнение“.

По разноските: С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 евро.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н. Н., ЕГН срещу заповед № 8121К-13175/19.2.2025 г., издадена от министъра на вътрешните работи, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е прекратено служебното правоотношение.

ОСЪЖДА А. Н. Н. да заплати на Министерството на вътрешните работи сумата от 150 евро разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от евровата равностойност на 70 лв. В противен случай жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: